După campionatul pe 1963

Despre învingători...

Duminică la amiază, cînd — într-un splendid decor de toamnă — rugbiştii militari îmbrăcau tricourile de campioni ai ţării, ne-am reamintit — desigur nu întîmplător — de primele zile de... primăvară care au adus echipei Steaua victoria, pentru a treia oară consecutiv, în „Cupa 6 Martie". Militarii anunţau atunci o evoluţie de nivel tehnic ridicat în ediţia din acest an a campionatului şi un „asalt" hotărît spre fruntea clasamentului. Şi, iată că după 22 de etape, **Mărgărit Blăgescu**, căpitanul formaţiei Steaua, a primit duminică cupa învingătorilor.

Superioritatea rugbiştilor militari în acest campionat este multilateral ilustrată de cifre: **nici o înfrîngere — performanţă cu totul deosebită, ţinînd seama de valoarea celorlalte echipe fruntaşe; cel mai bun esaveraj: 309-70; cea mai mare eficacitate: 14 puncte realizate în medie la fiecare partidă şi, fireşte, cele 5 puncte avans faţă de cea de a doua clasată, Dinamo.**

Steaua a cîştigat duminică pentru a cincea oară titlul de campioană a ţării, o victorie pe deplin meritată care răsplăteşte seriozitatea în pregătire, disciplina şi puterea de luptă a „XV"-lui antrenat de **P. Cosmănescu.**

Vorbind despre învingători, se cuvine să subliniem faptul că ei alcătuiesc o formaţie omogenă, excelent pregătită sub toate aspectele. In rîndul echipei activează un maestru emerit al sportului şi 10 maeştri ai sportului, cărora li se vor adăuga în curînd alţi doi (Preda şi Ciobănel). Iată, de altfel, lotul folosit în acest campionat de Steaua: **Alexandru IONESCU, Ion DANCIU, Mircea CIORNEI, Ion STANCULESCU, Nicolae CĂPUŞAN, Mărgărit BLAGESCU** — de mai mulţi ani căpitanul echipei — **Ion FODOR, Constantin ŞERBAN, Cristache PREDA, Constantin ENACHE, Gheorghe BĂRBĂLĂU, S. MANEA, Ştefan CONSTANTIN, Adrian MATEESCU, Paul MERGHISESCU, Rene CHIRIAC, Aurel NICA, Radu NANU, V. LUSCAL, Carol KRAMER, Dan GHIŢA, Paul CIOBANEL, Mihai COJOCARU, M. CIUCALAU, Alexandru PENCIU.**

După cum se poate observa, în acest an formaţia militară s-a întărit cu **Luscal, Fodor, Mateescu, Ciornei** şi **Chiriac** — ultimul revenind la Steaua, după ce un timp a îmbrăcat tricoul Progresului. In plus, lotul formaţiei campioane cuprinde cîteva elemente tinere cu multe perspective: **Hulă, Vasilescu, Jarnea,** ceea ce subliniază orientarea — încununată de succes — de a îmbina experienţa şi forţa de joc a rugbiştilor mai vîrstnici, cu elanul şi fantezia tinerilor jucători.

Trebuie, desigur, remarcat şi faptul că în acest an — ca de fiecare dată — Steaua a dat loturilor noastre reprezentative numeroşi jucători, bine pregătiţi. Este vorba de **Penciu, Ciobănel, Ionescu, Mateescu, Chiriac, Preda, Luscal, Căpuşan,** pentru prima reprezentativă, de **Ciornei, Manea** şi **Vasilescu** pentru lotul de tineret.

O contribuţie deosebit de însemnată la succesul echipei campioane şi, în general, la creşterea valorică a lotului de rugbişti ai clubului Steaua, şi-a adus-o antrenorul **P. Cosmănescu,** a cărui muncă perseverentă, competentă, şi modestă, este astăzi pe deplin răsplătită de preţuirea acordată echipei sale. Sub conducerea lui, Steaua a reuşit în acest an să devină într-adevăr o ECHIPĂ, în care fiecare jucător acţionează în scop colectiv. O evidentă schimbare în bine a fost realizată în ceea ce priveşte îmbunătăţirea jocului mijlocaşilor, punct „nevralgic" altă dată, în îmbunătăţirea jocului la margine şi în rezolvarea cît mai rapidă de către înaintaşi a situaţiilor de joc dinamice. Bine pregătite tactic, jocurile formaţiei Steaua au reliefat aceste progrese şi au condus „XV"-le militarilor spre fruntea clasamentului. Este mai mult decît îmbucurător faptul că, în loc să vorbească despre asemenea succese, antrenorul **P. Cosmănescu** ne amintea, după cucerirea campionatului, necesitatea de a îmbunătăţi colaborarea mijlocaşilor cu jucătorii liniei a III-a, de a folosi cu mai mult curaj combinaţiile pe linia de treisferturi şi de a îmbogăţi acţiunile tactice ofensive pe înaintare. Aşadar, după binemeritata bucurie a succesului, gînduri de muncă şi mai hotărîte pentru ridicarea măiestriei sportive a jucătorilor, pentru practicarea unui joc de nivel tehnic superior. Ceea ce este foarte bine!

In ceea ce priveşte comportarea celorlalte echipe participante la campionatul categoriei A, vom reveni într-unul din numerele viitoare.

DAN GIRLEŞTEANU



Rîndul de sus de la dreapta: *Danciu, Ciornei, Căpuşan, Fodor, Enache, Merghişescu, Preda şi Mateescu.* Rîndul de jos: *Ionescu, Blăgescu, Cojocaru, Penciu, Bărbălău, Kramer, Nanu Radu, Ciobănel, Chiriac şi antrenorul P. Cosmănescu* văzuţi de Neagu Rădulescu

● Duminică, pe stadionul Progresul, s-a desfăşurat jocul dintre **Rapid şi Ştiinţa ICF**, partidă contînd pentru calificarea în barajul pentru categoria A. A cîştigat detaşat **Rapid,** care a învins formaţia studenţilor cu 24—0 (13—0) calificîndu-se astfel pentru barajul care va avea loc la 24 noiembrie.

PERLELE BUCEGILOR

(Urmare din pag. 1)

găsesc numeroase case de odihnă. Micile drumeţii făcute în împrejurimi oferă imagini de neuitat: cascada Urlătoarea, cabana Gura Dihamului, pădurea Munticel sau Poiana Coştilei care domină minunata panoramă a Văii Prahovei.

Cind te afli în mijlocul atitor frumuseţi risipite cu dărnicie de natură, nu poţi rezista tentativei şi... la drum! Nu singur, bineînţeles. Grupul de excursionişti la care ne-am alăturat este destul de mare. Citeva sute de oameni, bărbaţi şi femei, tineri şi virstnici, au pornit din faţa Casei de cultură din Sinaia, într-o frumoasă excursie de 2 zile. Drumul, marcat din loc în loc cu o dungă albastră, ne duce prin pădurea de conifere pînă la Poiana Stînei. Apoi urcăm pieptiş serpentinele Văii Peleşului. Şi iată-ne pe culmea plaiului Pietrei Arse.

Pe porţiunile despădurite se deschid priveliști minunate spre Poiana Ţapului. In stinga se zăreşte hotelul turistic de pe panta muntelui Furnica. Cabana Piatra Arsă ne oferă prilejul unui binemeritat popas de 20 de minute. Şi din nou la drum, spre cabana Caraiman La cabana Babele — popas de noapte. Cintecele şi jocurile au pus stăpînire pe întregul plai din jurul cabanei. Amurgul s-a lăsat pe nesimţite. Pe cerul purpuriu, crestele munţilor apar cu profilurile bătute în aramă. După o masă bună paturile curate îşi aşteaptă oaspeţii întîrziaţi care mai zăbovesc în jurul televizorului. Programul este minunat, mai ales aici, la 2206 m.

Intr-un tîrziu s-a stins şi ultimul tub de neon.

A doua zi dimineaţa, o privire recunoscătoare soarelui care îşi revarsă cu dărnicie razele peste crestele munţilor, o gustare luată în fugă şi... rămas bun de la cabană şi cabanier. Coborim pe un versant al Babelor. Ochiul nu se mai satură de frumuseţea priveliştilor: în dreapta, culmea Doamnelor şi Bătrîna, în stinga, valea împădurită a Cocorei, la poalele căreia se află şi cabana Peştera. La orizont — masivul Piatra Craiului şi Munţii Făgăraş.

Şi aşa pe nesimţite, mai cu o glumă, cu un cîntec, iată-ne şi la Peştera Ialomicioarei — o creaţie a naturii de o rară frumuseţe. Fotografia făcută la gura peşterii şi făclia arsă pe jumătate le vom păstra ca amintiri dragi. Ne îndreptăm spre creasta muntelui Furnica şi de aici, coborîrea o facem cu telefericul pînă la Cota 1400. Un scurt popas şi apoi o adevărată promenadă pe serpentinele asfaltate pînă la Sinaia. Au trecut ca o clipă cele două zile de excursie în Bucegi. Noianul de amintiri plăcute, frumuseţile de basm ale munţilor nu le vom uita însă multă vreme.

Muntele şi-a făcut noi prieteni îndrăgostiţi de natură şi totodată a legat noi prietenii între oameni.

Din poşta redacţiei

SCRISORI, SCRISORI...

Zilnic primim la redacţie nenumărate scrisori din toate colţurile ţării. Corespondenţii noştri popularizează realizările asociaţiilor sportive, surprind diferite aspecte negative, ne vestesc înnoirile din oraşul sau satul lor.

„O nouă bază sportivă la Uricani" îşi intitulează materialul NICU ZBUCHEA. **„Harnicii mineri din localitate,** scrie el, **au muncit cu însufleţire în orele lor libere, amenajindu-şi o frumoasă arenă de popice".**

Cu prilejul inaugurării acestei noi baze sportive, minerii din Uricani i-au invitat la o întrecere amicală pe prietenii lor din Lupeni, Lonea şi Vulcan. Spectatorii au asistat la jocuri viu disputate, în care au ieşit învingători popicarii din Vulcan. Gazdele nu s-au întristat. Se vor pregăti mai bine şi...

Intr-o altă scrisoare, profesorul VIRGIL ANDRONESCU ne spune: **„Şcoala pedagogică din Craiova a primit în dar din partea partidului şi guvernului un local nou, spaţios, cu ferestre luminoase şi o curte mare".**

N-au fost încă ridicate toate schelele şi în curtea modernei şcoli din Craiova a început un nou şantier. De data aceasta autorii planului de construcţii au fost profesorii A. Radu şi V. Tilică şi membrii consiliului asociaţiei sportive. Lucrători: elevii şcolii. Pe tabele s-au înscris toţi tinerii şi tinerele fiind repartizaţi pe schimburi şi echipe. La început au cam lipsit uneltele. Dar elevii le-au adus cu bucurie pe cele de acasă, lucrînd de zor în aceste zile la amenajarea terenurilor de baschet, handbal, volei, la gropile de sărituri, la cele patru balansiere şi porticul de gimnastică.

Cu ochi de exigent gospodar, OCTAVIAN GUŢU ne semnealează că terenurile de volei şi baschet ale fabricii de ţigarete din Cluj au fost transformate în... crescătorie de căprioare. De asemenea, arena de popice, a devenit... dormitor. Curios este faptul că organele locale UCFS stau pasive, aruncînd vina numai pe direcţiunea fabricii. Sportivii de la fabrica de ţigarete cer, pe bună dreptate, ca instalaţiile respective să fie întrebuinţate în scopul pentru care au fost construite.

Şi MIHAI CHITIC din Tecuci face, în scrisoarea trimisă redacţiei, observaţii de ordin gospodăresc: **„De mai multă vreme, sala de sport a şcolii medii nr. 1 din Tecuci are alte destinaţii. Cînd devine garaj, cînd magazie pentru materiale, sală de cor sau de cinematograf. In ultimul timp ea a fost transformată în atelier de pictură. Acum a fost redată iarăşi elevilor pentru orele de educaţie fizică. Dar, cunoscînd situaţia, nu e de mirare ca peste noapte, să-şi schimbe din nou înfăţişarea".**

Am mers pe urmele acestei scrisori. Tov. Virgil Curteanu, preşedintele consiliului raional UCFS Tecuci, ne-a încredinţat în mod solemn că sala va fi de acum înainte numai şi numai a micilor sportivi. Să sperăm că aşa va fi.

Pornind de la folosirea cît mai plăcută a clipelor de răgaz, FLORIN SAVA ne scrie: **„După terminarea programului de lucru poţi vedea pe mulţi muncitori de la G.A.S. Botoşeşti-Poia, raionul Vînju Mare, reg. Oltenia, întrecîndu-se pe terenul de volei sau pe cel de fotbal, jucînd şah, tenis de masă sau citind cărţi şi reviste la clubul cultural-sportiv".** E şi normal să fie aşa, cînd consiliul asociaţiei sportive Recolta Botoşeşti-Poia se străduieşte să atragă cît mai mulţi tineri şi vîrstnici pe terenurile de sport. Au fost înfiinţate diferite echipe alcătuite din elemente talentate, care, au învins formaţii din Balaciţa, Buşu şi alte comune învecinate.

In schimb, sudorul CONSTANTIN VIRJOGHIE, ne-a adus la cunoştinţă situaţia critică în care se găseşte asociaţia sportivă Foresta Cîmpia: **„Dintre cei aproape 170 membri ai UCFS, numai o mică parte practică sportul. Aş putea spune că doar jucătorii de fotbal sînt angrenaţi într-o activitate organizată. Rareori se organizează aici concursuri sau campionate pe asociaţie".**

Intr-adevăr, activitatea sportivă de mase e ca şi inexistentă. La Spartachiada de vară, concurenţii puteau fi număraţi pe degete. Dintre cele patru secţii pe ramuri de sport activează doar echipa de fotbal şi în mai mică măsură echipa de popice, iar mulţi tineri şi vîrstnici din cele şase sectoare de producţie doresc să practice disciplinele preferate, dar nimeni nu se interesează de ei. Treburile merg astfel pentru că în conducerea acestei asociaţii sînt unii membri (I. Mazilu, C. Burbea ş.a.) doar cu numele. Este cazul ca membrii consiliului să facă o cotitură în muncă, folosind frumoasele posibilităţi de care dispun pentru a angrena masele de salariaţi într-o continuă şi bogată activitate competiţională.

★

Punînd în antiteză scrisorile de mai sus, vedem că avem de-a face cu oameni cu tragere de inimă pentru asociaţia lor şi cu alţii care manifestă dezinteres faţă de activitatea sportivă. De ce aceste situaţii diametral opuse? Autorii scrisorilor sînt încredinţaţi, ca şi noi de altfel, că cei criticaţi vor trece grabnic la remedierea deficienţelor.

TR. IOANIŢESCU

Recenzie

A. Pellegrini: „Scrima cu floretă"

De curind a apărut lucrarea antrenorului A. Pellegrini „Scrima cu floretă".

După o expunere a noţiunilor generale despre scrimă, autorul prezintă o serie de date despre arme şi echipament, terenul de luptă, linia de scrimă etc. Un capitol tratat amplu este intitulat „Tehnica scrimei". Incepînd cu elementele de bază (poziţie iniţială, de gardă, ţinerea floretei ş. a.) şi continuînd cu procedeele simple ale tehnicii mişcărilor de picioare şi ale braţului înarmat, autorul le defineşte şi le descrie rînd pe rînd ajungînd, în partea a doua a capitolului, la procedee complexe de atac şi de apărare (atacuri cu fentă, atacuri pe fier executate cu fandare, parăzi circulare, riposte etc.).

O parte importantă a lucrării este consacrată tacticii în scrimă. Autorul face o largă expunere a principiilor tactice, şi a aplicării acestora, folosind în mod creator tehnica însuşită. Interesante şi utile sînt recomandările privitoare la cunoaşterea şi aprecierea adversarului, mascarea intenţiilor proprii şi folosirea planului general de luptă prin tactică ofensivă, defensivă, ofensivă prudentă etc. Explicarea tempoului în scrimă, a importanţei lui precum şi a modului de prindere a momentului oportun (timpul mecanic şi psihologic) este făcută pe larg şi într-un mod accesibil. La fel, indicaţiile tactice date pentru folosirea parăzilor, a contraatacurilor, a distanţei şi a pregătirii atacului reprezintă o completare importantă adusă procesului de instruire. Un capitol special intitulat „Pregătirea scrimerilor" cuprinde numeroase exemplificări.

Lucrarea are însă şi unele scăderi în ce priveşte claritatea şi sistematizarea. Să luăm de exemplu fandarea, procedeu de bază în tehnica mişcărilor pe picioare: la pag. 49 se menţionează că piciorul sting este acela care, de fapt începe fandarea. Pe aceeaşi pagină, ceva mai jos aflăm că în fandare, picioarele trebuie să execute mişcarea în acelaşi timp (?!). Ignorarea regulamentului de scrimă îşi găseşte expresia în confuzia de termeni şi procedee de la paginile 54 şi 73. Prezentarea contratimpului ca avînd şi un aspect defensiv este făcută pretenţios, dogmatic. Remiza, acţiune ofensivă, este socotită ieşire în timp — în ciuda regulamentului — şi asimilată cu lovitura de timp (pag. 97). Terminologia greoaie şi neuzitată (pag. 184—186), formulările neclare, indicaţiile necorespunzătoare regulamentului fac ca lucrarea să nu-şi realizeze decît în parte scopul propus.

Antrenorul A. Pellegrini a avut prilejul să asiste la numeroase concursuri internaţionale, campionate mondiale, jocuri olimpice. Cu toate acestea lucrarea „scrima cu floretă" nu se ridică la nivelul condiţiilor create autorului pentru a-şi redacta cartea. Şi o ultimă observaţie: forma de prezentare prea pretenţioasă şi costisitoare pentru o lucrare de mic tiraj, de utilitate limitată.

ILIE TUDOR
maestru al sportului

N. R. La observaţiile preţioase de mai sus, ne îngăduim să adăugăm pe aceea că cele scrise în cartea citată se văd foarte puţin aplicate la scrimerii noştri, antrenaţi de autor.